

Βαρῶσια 18 Οκτωβρίου 1944

Κύριον
Θεόδωρον Σιδεράν
Λάπηθον.

Αγαπητέ μου φίλε, Έχω μπροστά μου το δικό σου γράμμα της 31ης παρελθόντος. Θεέ μου. Πέρασαν 18 ολόσωστες μέρες από την στιγμή που μούστειλες το πρώτο σου γράμμα και γω ο αμελέστατος παρημέλησα για τόσον καιρόν. Και όμως αγ. μου δεν έχω και πολύ πολύ άδικο. Δεν θέλω να δικαιολογήσω πλέρια τον εαυτό μου μα τι τα θέλεις που μας πλάκωσαν τα πρώτα μαθήματα και μεις μαθημένοι στην τεμπελιά δεν ευκολοσυνηθήσαμε ακόμα. Σήμερα που έχωμε εδώ την τοπική πανήγυρι του Αποστόλου Λουκά βρήκαμε λίγο καιρό για ν' αναπαυθούμε και να θυμηθούμε - ύστερ' από τη γλύκα των πρώτων μαθημάτων πόσο ευχάριστη ήταν η ζωή στο χωριό μακριά από του καθηγητή την φοβέρα και του σχολειού τα βάσανα.

Πως τα περνάτε αγ. μου στην ωραία σας κωμόπολι; Πώς γιορτάσετε τες αξέχαστες αυτές μέρες τες μέρες που λευτερώνεται ύστερα από τον πιο βάρβαρο ζυγό η λατρευτή μας μάνα.

Χαράς ευαγγέλια μας φέρνουν τες μέρες αυτές τα αιθέρια κύματα. Η υπέροχη του Περικλέους πόλις, η πόλις της λευτεριάς ξαναφωτίζεται με το ίδιο το φως που πρώτη αυτή σκόρπισε άπλετο και άσβεστο για να φωτίσει την χώρα που το γέννησε.

Τι κι' αν πάτησαν το πόδι τους οι ούννοι στην χώρα της Παλλάδας. Τι κι' αν έκαψαν την Αθήνα. Την έκαψαν κι' άλλοτε οι Πέρσαι. Δυο φορές μάλιστα. Μα λαμπρότερη ξαναχτίστηκε. Μπόρεσαν ποτέ οι καταχτητές να καταχτήσουν το ακατάχτητο; Όχι δεν μπόρεσαν γιατί η ακατάχτητη ψυχή μας ποτέ δεν καταχτάται.

Αυτό είναι το λαμπερό μας το διαμάντι αυτό που "ουτ' ευρώς ουτ' αμαυρώσει ο πανδαμάτωρ χρόνος." Αυτό είναι για μας το μαγικό έδελβαίς που φυτρώνει στα πιο απρόσιτα μέρη έτσι που κανένας άλλος εκτός από τους Έλληνες δεν μπορεί να το προσεγγίσει. Ω θάνατο Ελληνικό πνεύμα. Κλείστο μέσα στη ψυχή σου και τότε θα νοιώσεις όλη του τη μεγαλοπρέπεια.

Ναι αγ. μου μεγαλοπρεπέστατα γιορτάσαμε όπως θα είδες στες εφημερίδες αδελφικά κι' αδιάσπαστα τες μέρες αυτές τες ιστορικές. Πώς αλήθεια ξαναζούν οι Σαλαμίνας. Ξαναζούν πιο ένδοξες.

Ενδοξότερα Ελλάς υψώνει τα βουνά της από θάλασσαν ασυγκρίτως ωραιότεραν. Παύσατε να υμνείται μύθους

τρωϊκούς έφαλλε ο μεγάλος Γερμανός ποιητής ο Σέλλεϋ στην Ελλάδα του.

Γερμανός. Ναι Γερμανός απ' αυτούς που δεν νοιώθουν να λαχταρά μέσα του τα σημερινά απαίσια πάθη των Ναζί που πήραν το καλύτερό τους μάθημα στην Ελλάδα.

Κλείω αγ. μου τες γραμμές μου αυτές με την ελπίδα πως σύντομα θα έχω νέα σου.

Γεια σου και εν τω επανιδείν.

Με αγάπην ο φίλος σου

Κ. Χρ. Μάτσης.

18/10/44

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ